

3. Kas vastust esimesele küsimusele mõjutab asjaolu, et turgu valitsevas seisundis ettevõtjal puudub regulatiivne kohustus tooteid võrguteenuste turul tarnida, kuid ta on otsustanud seda omal algatusel teha?
4. Kas selleks, et esimeses küsimuses kirjeldatud tegevus kujutaks endast turgu valitseva seisundi kuritarvitamist, peab olema tuvastatud konkurentsivastane mõju, kui jah, siis kuidas seda kindlaks teha?
5. Kas vastust esimesele küsimusele mõjutab turgu valitsevas seisundis ettevõtja turuvõim?
6. Kas selleks, et esimeses küsimuses viidatud tegevust valitseva seisundi kuritarvitamisena käsitada, peab seda tegevust teostaval ettevõttel olema turgu valitsev seisund nii võrguteenuste turul kui ka lõpptarbijaturul?
7. Kas selleks, et esimeses küsimuses viidatud tegevust valitseva seisundi kuritarvitamisena käsitada, peab turgu valitsevas seisundis ettevõtja toode või teenus võrguteenuste turul olema hädavajalik tema konkurentidele?
8. Kas vastust esimesele küsimusele mõjutab see, kas tarneid tehakse uutele klientidele?
9. Kas selleks, et esimeses küsimuses viidatud tegevust turgu valitseva seisundi kuritarvitamisena käsitada, peab turgu valitsevas seisundis ettevõtja saama talle tekkinud kahjumi hiljem tagasi teenida?
10. Kas asjaolu, et kõrge investeerimisnõudlusega turul toimuvad tehnoloogilised muutused, mõjutab vastust esimesel küsimusele, näiteks mõistlike asutamiskulude ja kujunemisfaasis võimaliku kahjumiliku müügi osas?

Põhikohtuasja pooled

Hageja/Kaebuse esitaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Kostja/Vastustaja: Loyalty Management UK Limited.

Eelotsuse küsimused

„Olukorras, kus maksukohustuslane („programmikorraldaja”) haldab mitmeosalist püsikliendiprogrammi („programm”), mille kohaselt programmikorraldaja sõlmib järgmisi erinevaid kokkuleppeid:

- i) kokkulepped erinevate ettevõtjatega (edaspidi „sponsorid”), mille alusel sponsorid väljastavad „punkte” klientidele („punktikogujad”), kes ostavad sponsoritelt kaupu ja teenuseid, ning sponsorid teevad makseid programmikorraldajale;
- ii) kokkulepped punktikogujatega, mis näevad ette, et kui nad ostavad sponsoritelt kaupu ja/või teenuseid, saavad nad punkte, mida nad võivad vahetada kaupade ja/või teenuste vastu; ja
- iii) kokkulepped erinevate ettevõtjatega (tuntud kui „tarnijad”), mille alusel tarnijad kohustuvad muu hulgas pakkuma kaupu ja/või osutama teenuseid punktikogujatele väiksema hinnaga, kui tuleks muidu maksta, või tasuta, kui punktikoguja lunastab oma punkte, ning programmikorraldaja maksab tarnijatele „teenustasu”, mis on arvatud vastavalt asjakohase perioodi jooksul selle tarnija juures lunastatud punktide arvule:

1. Kuidas tuleb tõlgendada nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikleid 14, 24 ja 73 (varem nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiivi 77/388/EMÜ⁽²⁾ artiklid 5 ja 6 ning artikli 11 osa A lõike 1 punkt a), kui programmikorraldaja teeb makseid tarnijatele?
2. Kas neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et sellised programmikorraldaja poolt tarnijatele tehtud maksed on:
 - a) üksnes vastutasu tarnijate poolt programmikorraldajale teenuste osutamise eest või
 - b) üksnes vastutasu tarnijate poolt punktikogujatele kaupade pakkumise ja/või teenuste osutamise eest või

Eelotsusetaotlus, mille esitas House of Lords (Ühendkuningriik) 6. veebruaril 2009. aastal – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs versus Loyalty Management UK Limited

(Kohtuasi C-53/09)

(2009/C 90/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

House of Lords

c) vastutasu osaliselt tarnijate poolt programmikorraldajale teenuste osutamise eest ja osaliselt tarnijate poolt punktikogujatele kaupade pakkumise ja/või teenuste osutamise eest?

3. Kui vastus küsimusele 2 on c, mis tähendab, et teenustasu on vastutasu tarnijate kahe soorituse eest – üks programmikorraldajale ja teine punktikogujatele –, siis millised on ühenduse õiguses sätestatud kriteeriumid, mille alusel saab kindlaks määrata, kuidas teenustasu peaks proportsionaalselt selliste soorituste vahel jaotuma?”

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksu ELT L 347, lk 1

(²) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas EÜT L 145, lk 1, ELT eriväljaanne 09/01, lk 23

Eelotsusetaotlus, mille esitas House of Lords (Ühendkuningriik) 9. veebruaril 2009 – Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs versus Baxi Group Limited

(Kohtuasi C-55/09)

(2009/C 90/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

House of Lords

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

Vastustaja: Baxi Group Limited

Eelotsuse küsimused

Kui:

A. maksukohustuslasel on majandustegevuse edendamise programm, mida korraldab reklaami- ja turundusäriühing ja mille alusel antakse maksukohustuslase klientidele punkte selle eest, et kliendid ostavad maksukohustuslaselt kaupu;

B. kliendid saavad nende punktide eest reklaami- ja turundusäriühingult tasuta boonускаupu;

C. maksukohustuslane on nimetatud teise äriühinguga kokku leppinud, et ta maksab kinni punktide alusel antavate kaupade soovitusliku jaehinna,

siis:

1. Kuidas tuleb käibemaksudirektiivi (¹) artikleid 14, 24, 73 ja 168 (enne kuuenda direktiivi (²) artikkelid 5 ja 6, artikli 11 A osa lõike 1 punkt a ja artikli 17 lõige 2) tõlgendada maksukohustuslase poolt sellele teisele äriühingule tehtavate maksete suhtes?

2. Täpsemalt, kas neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et maksukohustuslase maksed kõnealusele teisele äriühingule on:

a) üksnes tasu kõnealuse teise äriühingu poolt maksukohustuslasele teenuste osutamise eest;

b) üksnes kolmanda isiku makstav tasu kõnealuse teise äriühingu poolt klientidele kaupade tarnimise eest;

c) tasu osaliselt kõnealuse teise äriühingu poolt maksukohustuslasele teenuste osutamise eest ja osaliselt kõnealuse teise äriühingu poolt klientidele kaupade tarnimise eest; või

d) tasu kõnealuse teise äriühingu poolt nii reklaami- ja turundustegevuse osutamise kui ka boonускаupade tarnimise eest maksukohustuslasele?

3. Kui vastus teisele küsimusele on selline, et niisugused maksed on tasu osaliselt kõnealuse teise äriühingu poolt maksukohustuslasele teenuste osutamise eest ja osaliselt maksukohustuslase kui kolmanda isiku tasu kõnealusele teisele äriühingule selle eest, et nimetatud äriühing tarnis klientidele kaupu, siis millised on ühenduse õiguses sätestatud kriteeriumid selle kindlaksmääramiseks, kuidas jaotada niisugune makse teenuste osutamise ja kaupade tarnimise vahel?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

(²) Nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).